

मध्यमकौशिकी । प्रौढार्थकोमलैर्वन्मैर्मध्यसारभटीष्यते । ४

५ छाया । अन्योक्तीनामनुक्तित्च्छाया साप्रोह षड्विधा । लोकच्छेकार्भकोन्मत्तप्रौढामत्तोक्तिभेदतः” । ५

६ सुद्रां । “स्वाभिप्रायस्य वाक्ये यद्वचसापि निवेदनम् । सुद्रां तां सुत्प्रदायित्वात् काव्यसुद्राविदो विदुः । सास्त्रिन् पदस्य वाक्यस्य विभक्तोर्वचनस्य च । ससुच्चयस्य संवृत्त्या षोढा न्यासेन जायते” । सुद्रा ६

७ उक्तिः । “विधिद्वारेण वा यत्र निषेधेनाथ वा पुनः । प्रतीयते विशिष्टोऽर्थः सोक्तिरत्नाभिधीयते । विधेरथ निषेधात् स्यादधिकारात् विकल्पनात् । नियमात् परिसंख्याया उपाधेः सेह षड्विधा” । उक्तिः ७

८ युक्तिः । “अयुज्यमानस्य मिथः शब्दस्वार्थस्य वा पुनः । योजना क्रियते यासौ युक्तिरित्युच्यते बुधैः । पदं चैव पदार्थश्च वाक्यं वाक्यार्थ एव च । विषयोऽस्याः प्रकरणं प्रबन्धश्चाभिधीयते । योगकारणपर्यायाङ्गाङ्गिभावपरस्परः । पदयुक्तो निर्मित्तं स्युर्निरूढाः पदसिद्धये । विरुद्धानां पदार्थानां गत्यादीनां परस्परम् । योजनायेह तां युक्तिं पदार्थविषयां विदुः । गर्भः सह निगर्भेण संवृत्तिः समसञ्जसा । हेतवो वाक्ययुक्तीनां क्रियतामेवमादयः । यत्तदादेरुपादानं क्रियाभ्यासससुच्चयौ । क्रियासमभिहारश्च वाक्यार्थान् युज्यते मिथः । यदश्रद्धेयशैलादिवर्णनाभ्युपपत्तये । वाक्यं सेह प्रकरणविषया युक्तिरिष्यते प्रबन्धविषयाभ्येवं युक्तिरुक्ता मनीषिभिः” । युक्तिः ८

९ भणितिः । “उक्तिप्रकारो भणितिः सम्भवेऽसम्भवे च सा । विशेषसंवृत्त्याश्चयं कल्पनासु च कल्पते” । भणितिः ९

१० गुम्फना । “वाक्ये शब्दार्थयोः सम्यग्रचना गुम्फना स्मृता । शब्दार्थसमपर्यायपदवाक्यकृता च सा” । गुम्फना १०

११ लप्या । “लप्येत्याहुः पदार्थानां षटना या परस्परम् । सा प्रक्रान्तेन कस्मिंश्चिदप्रक्रान्तेन कुत्रचित् । अतिक्रान्तेन कुत्रापि यथाथवर्ष्ययोः क्वचित् । क्वचित् वाच्यार्थयोः क्वापि प्रकीर्णानां च दृश्यते” । लप्या ११

१२ पठितिः । “काकुस्वरपदच्छेदभेदोभिनयकान्तिभिः पाठोयोऽर्थविशेषाय पठितिः सेह षड्विधा” । पठितिः १२

१३ यमकम् । “विभिन्नार्थकरूपाया याऽवृत्तिसंज्ञासंहतेः । अव्यपेतव्यपेतात्मा यमकं तद्विगद्यते । तदव्यपेतयमकं व्यपेतयमकं तथा । स्थानास्थानविभागाभ्यां पादभेदाच्च भिद्यते । तत्र पादादिमध्यान्तस्थानान्तेषु प्रकल्प्यते । यदव्यपेतमन्यद्वा तत्स्थानयमकं विदुः ।

चतुस्त्रियेकपादेषु यमकानां विकल्पना । आदिमध्यान्तमध्यान्तमध्याद्याद्यन्तसर्वतः । अत्यन्तं बह्वस्तेषां भेदाः संभेदयोनयः सुकरा दुष्कराश्चैव” अग्निपुराणे तु । अनेकवर्णावृत्तिर्यां भिन्नार्थप्रतिपादिका । यमकं सा व्यपेतचाव्यापेतेति द्विधा मता । आनन्तर्यादपेता स्यात् व्यपेता व्यवधानतः । द्वैविधेनानयोः स्थानपादभेदाच्चतुर्विधम् । आदिपादादिमध्यान्तेष्वेकद्वित्विनियोगतः । सर्वथा पूर्वपूर्वेषु चेत्यादिनोत्तरोत्तरम् । एकद्वित्विपदारम्भात्तत्पादात्तदुपदात् परम् । तृतीयं त्रिविधं पादस्यादिमध्यान्तगोचरम् । पादान्तयमकं चैव कोष्ठीयमकमेव च । संसर्गयमकं चैव विक्रान्तयमकं तथा । यमकं चक्रबालं च संशययमकं तथा । पादादियमकं चैव तत्तु मैत्रीयमेव च । दशधा यमकं श्रेष्ठं तद्भेदाबहवोऽपरे” इत्युक्तम् । तत्रास्थानयमकसङ्गतं “नादौ न मध्ये नान्ते यत् सन्धौ वा यत् प्रकाशते । अव्यपेतव्यपेतं तदस्थानयमकं विदुः । पादे श्लोके च तत्प्रायः पादसन्धौ च बध्यते । स्वभेदे च चान्यभेदे च स्थूलं सूक्ष्मं च स्वरिभिः” । अन्यदग्निपुराणादौ ज्ञेयम् । यमकम् १३

१४ श्लेषः । “एकरूपेण वाक्ये न द्वयोः स्मारणमर्थयोः । तन्वर्णेण यत् स शब्दज्ञैः श्लेष इत्यभिधीयते । प्रकृतिप्रत्ययौख्यौ द्वौ विभक्तिवचनाश्चौ । पदभाषोऽङ्गौ चेति शब्दश्लेषा भवन्ति षट्” । १४ श्लेषः

१५ अनुप्रासः । “आवृत्तिर्या तु वर्णानां नातिदूरान्तरस्थिता । अलङ्कारेषु विद्वद्भिरनुप्रासः स दर्श्यते” “श्रुतिभिर्दृष्टिभिर्वर्णैः पदैर्नामभिरुक्तिभिः । लाटानासुक्तिभिश्चायं षट्प्रकारः प्रकाशते” तत्र श्रुत्यनुप्रासः १७८पृष्ठे दर्शितः । स च त्रिविधः आस्योनागर उपनागरश्चेतिभेदात् । आस्योऽपि चतुर्विधः मसृणोऽमसृणो वर्णोत्कटो वर्णोत्कटश्चेति भेदात् । दृत्त्यादीनां लक्षणानि तत्रैव । “सुहृत्वावर्त्यमानेषु यः स्वर्गेषु वर्त्तते । काव्यव्यापौ स संदभो वृत्तिरित्यभिधीयते । कास्यांटी कौन्तली कौङ्गी कौङ्गी वानवासिका । द्राविडी माधुरी सात्सी सागधी ताम्बलिपिका । औड्री पौण्ड्रीति विद्वद्भिः सा द्वादशविधोच्यते” । तत्र कवर्गेषु अनुप्रासवती कास्यांटी एवं चवर्गेषु कौन्तली, टवर्गेषु कौङ्गी, तवर्गेषु कौङ्गी, यवर्गेषु वानवासिका, यवर्गेषु, द्राविडी । शवर्गेषु माधुरी, द्वित्ववर्गानुप्रासवती सात्सी । द्वाभ्यां गर्भितैकवर्गानुप्रासवती सागधी । खान्त्यसंयोगिकवर्गानुप्रासवती ताम्बलिपिका ।